

EN VINPAKKE FRA ITALIA

av
Tore Haga

The image shows a detailed customs form from 1941, titled "EN VINPAKKE FRA ITALIA". The form is filled out with handwritten information and includes a pink stamp from "A/S VINMONOPOLET" for 1780. The stamp has the text "Hermed tillates forfallet som VIN:" and a signature "Gunnar Amundsen". The form contains sections for "DA RIEMPIRSI DALL'UFFICIO DESTINATARIO" and "RICEVUTA DEL DESTINATARIO". It also lists "DIRITTI RISCOSSI" and "VITIS e bottiglie nel minicase". The form is dated "Basel 23 MAR 1941" and has a signature "Gunnar Amundsen".

Det er ikke så lenge siden privat vinimport måtte godkjennes av vedkommende myndighet. I 1941, da dette følgebrevet gikk i posten, og lenge før og etter var denne myndigheten delegert til A/S Vinmonopolet, som jo den gangen omfattet såvel produksjon som import og butikksalg. Så når Gunnar Amundsen fikk sendende en pakke med vin fra Italia, var det til Polet han måtte henvende seg for å få lov til å ta imot pakken. Følgebrevet ble der påsatt den iøynefallende rosa lappen som vist ovenfor, og så kunne mottaker presentere det for Tollposten.

Hvorvidt det påløp noen toll, fremgår ikke. Det kan forresten ikke ha vært noen særlig omfattende sending, hvis jeg forstår følgebrevet rett. Det ser for meg ut som at vekten er 1920 gram, og det kan neppe være mer enn hva én flaske og nødvendig emballasje veier. Det første ordet i innholdserklæringen har jeg ikke klart å dechifrere, men *di Vino* taler for seg selv. I feltene for verdi og oppkrav er det stemplet *Annulato*, som vel burde bety at verdien ikke er nevneverdig.

Avsender ser ut til å holde til i Asti-provinsen, som er et kjent vindistrikt. Pakken er innlevert i Torino 11. januar 1941 og fikk der påsatt en lapp med trykt tekst *Ufficio italiano di uscita* og håndskrevet noe vi skjønner må være Domodossola. Denne lappen navngir altså utførselsstedet. Følgebrevet er transittstemplet Domodossola Stazione 4 dager senere. Domodossola er en by i provinsen Piemonte, og fra jernbanestasjonen der kan man komme til en rekke byer i Sveits. Pakken kom kort tid etter til Basel, hvor den ble overført til det tyske karteringskontoret, og via Berlin og Malmö havnet den altså hos Tollposten ved Schweigaards bro den 27. januar og kunne utleveres derfra den følgende dag.

Jeg har flere ganger lurt på hvorfor italienske følgebrev ser så herpa ut på høyre side, og nærmere undersøkelser har gitt svaret: Høyre side har inneholdt en kvitteringskupong som er skåret fra og overlatt avsender. De spesielle pakkepostmerkene man lenge holdt seg med i Italia, består av 2 deler, 1^a parte og 2^a parte, hvor den første skulle plasseres *sul bollettino*, d.v.s. på følgebrevet, mens den andre skulle settes *sulla ricevuta*, altså på kvitteringen, slik de enkelte delenes tekst tilsier. Det man har gjort her, er å klebe det sammenhengende paret på det komplette dokumentet, slik at de to delene står noenlunde riktig, og deretter har man skåret kvitteringen fra. Som vi ser, har skjevskjæring ført til at en liten del av 2^a parte er blitt hengende igjen på følgebrevet.

Forøvrig ser vi at det i utgangspunktet dreier seg om et helpostfølgebrev med pålydende 2,50 lire, noe som nok ble i knappeste laget.

Det ser ut til at det var mye bry for lite vin, men så ble det senere til mye moro for en pakkepostsamler, og forhåpentlig til litt underholdning for flere posthistorikere.